

De laatste hoogaars

De historie van de Atalante

Atalante op de werf te Tholen 1954

Crisistijd

In 1938 ontving Melis van Duivendijk opdracht van de gebroeders Rem en Co van Tijen voor de bouw van een hoogaarsjacht. Het was crisistijd, en om zijn zoons Simon en Dirk aan het werk te houden nam vader Melis genoegen met een bouwsom van f 3500, zeilklaar, zonder motor. Dit was niet meer dan de kostprijs. Tijdens de bouw wist Co nog f 200 af te dingen, maar dit bedrag werd later alsnog door Rem betaald. In 1981 herinnerde zoon Dirk zich de bouw van het schip nog goed. Het benodigde eikenhout voor het zeilwerk werd door Simon en Dirk met de hand uit een stam gezaagd met een kraanzaag: één man boven en één onder (de slechtste plaats vanwege het zaagsel). Een zware klus. Het teakhout dat werd verwerkt was afkomstig van afgedankte marine-sloepen die werden gekocht van Domeinen. Dirk maakte hiervan het schuifluik, een moeilijk karwei vanwege de uitlopende vorm en

de ronding. Hij was er aan bezig op zijn trouwdag en wilde om twaalf uur naar huis. Maar vader vond één uur vroeg genoeg!

Rem van Tijen, die verantwoordelijk was voor de betonning van de Zeeuwse wateren, gebruikte de Remcoline voor controlevaarten. Zijn broer Co was verkoopdirecteur bij Fokker en bekend geworden door een solovlucht naar Nederlands-Indië omstreeks 1936. Geen van beiden heeft de oorlog overleefd.

Bezettingsjaren

Tijdens de bezetting is de Remcoline gevorderd door de Duitsers. Zij gebruikten het schip als betonningsvaar-

tuig op het Hollands Diep, of als visserij-inspectieschip op het Ysselmeer; hierover bestaat geen zekerheid.

De Marijke

De eerst bekende eigenaar na de oorlog was Hans de Koster, broer van de minister van defensie en eigenaar van meelfabriek "De Sleutels" te Leiden. Hij noemde het schip de Marijke en voer meest op de Kagerplassen. Rond 1950 is volgens Simon op de werf een 4-cilinder Albin bezinemotor ingebouwd, door de heer Joosten uit Dordrecht 'gekleed in een bruine stofjas'.

De Atalante

In 1954 wordt het schip verkocht aan de heer Beckering uit Slikkerveer, die haar waarschijnlijk de naam Atalante heeft gegeven. Op 12 oktober 1959 gaat het eigendom over naar S.L. Mansholt, commissaris voor de landbouw te Brussel. Nieuwe ligplaats wordt de haven van Breskens en het onderhoud gebeurt jaarlijks op de werf te Tholen. De heer Mansholt laat het interieur grondig wijzigen. Het toilet wordt verplaatst van het vooronder naar de kajuitingang aan stuurboord. Er komen vijf kooien in het vooronder en de vaste tafel met bank aan bakboord komen nu aan stuurboord. In zijn schaarse vrije tijd snijdt hij zelf voor de kajuit een bijzonder fraaie versiering in houtsnijwerk..

